

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปะโด
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓

องค์การบริหารส่วนตำบลปะโด
อำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลปะโต
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปะโต
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลปะโต ได้ตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปะโต เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปะโต มีมติเห็นชอบ ในคราวการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปะโต สมัยที่ ๒/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ และนายอำเภอ นายอ ได้พิจารณาเห็นชอบให้ประกาศใช้ตามหนังสืออำเภอมาขอ ที่ ปน ๐๐๒๓.๑๑/๔๔๗๑ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขต่างๆ ตลอดจนค่าธรรมเนียมไว้ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ สภาพเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน จึงขอประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปะโต เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปะโต นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลปะโต แล้ว ๗ วัน รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบประกาศฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายฮาเซ็น วาหะ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปะโต

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปะโด
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓

องค์การบริหารส่วนตำบลปะโด
อำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปะโด
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับ ดูแลให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และปลอดภัยต่อ
สุขอนามัยของประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลปะโด ดำเนินการได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร
ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่รักษา ความสะอาด
ของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแล
การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบ
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความ
เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง
การจัดการมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข
ต่างๆ ตลอดจนค่าธรรมเนียมไว้ ให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ สภาพเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน จึง
จำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปะโด
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปะโด ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การจัดการมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลปะโด โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปะโด และนายอำเภอมายอ จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปะโด เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปะโด นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลปะโด แล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปะโด

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

“องค์การบริหารส่วนตำบล” หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลปะโด

ข้อ ๕ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปะโด รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ตีความ วินิจฉัยปัญหา ข้อกฎหมาย ออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ กำหนดค่าธรรมเนียมหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น เพื่อเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ การจัดการสิ่งปฏิภูมและมูลฝอย ตามข้อบัญญัตินี้ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการตามหลักการพัฒนาย่างยั่งยืน โดยจัดให้มีระบบการจัดการสิ่งปฏิภูมและกำจัดมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นๆ ได้

ข้อ ๗ องค์การบริหารส่วนตำบลต้องรณรงค์สร้างความรับรู้ ความเข้าใจ และจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการลดปริมาณ และคัดแยกมูลฝอย เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ มีความตระหนักรู้และรับผิดชอบในการจัดการมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิดมูลฝอย รวมตลอดทั้งเปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ

หมวด ๒

การกำจัดสิ่งปฏิภูมและมูลฝอย

ข้อ ๘ การกำจัดสิ่งปฏิภูมและมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปะโด ให้เป็นอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลปะโด

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลปะโด อาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร องค์การบริหารส่วนตำบลปะโดอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลปะโด หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือการจัดสิ่งปฏิภูมและมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติตามข้อนี้ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการ เก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิภูมหรือมูลฝอย หรือเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลปะโด มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนหรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลปะโด และระเบียบปฏิบัติได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๑๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิภูมหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลปะโด หรือเขตพื้นที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลปะโด มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่องค์การบริหารส่วนตำบลปะโด ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติ ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิภูมหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลปะโด จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๓

การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

ข้อ ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง กอง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะ นอกจากในที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลปะโดจัดไว้ให้

(๒) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะอย่างเพียงพอและเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

(๓) ห้ามมิให้ผู้ใดลักลอบ หรือทำการถ่าย เท ทิ้ง กอง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างอันเป็นของเอกชน ทั้งของตนเอง หรือบุคคลอื่น

(๔) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขน ค้าย เชื้อ หรือขุดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในที่รองรับ รถชน เรือชน หรือสถานที่สาธารณะอื่นใดขององค์การบริหารส่วนตำบลปะโด เว้นแต่จะเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

(๕) หากผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่าปล่อยให้มูลฝอยสะสมจนก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินว่างเปล่านั้นจะต้องทำการจัดเก็บ ขน และกำจัด ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว หากผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่านั้นยังคงเพิกเฉย ละเลย หรือกระทำการไม่แล้วเสร็จโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลปะโด ทำการเก็บขนมูลฝอยหรือมูลฝอยอันเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสถานที่ดังกล่าว และผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือที่ดินว่างเปล่านั้น ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล นี้

(๖) ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งกากอุตสาหกรรม และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานปะปนรวมไปกับมูลฝอยทั่วไป

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวด ๔

หลักเกณฑ์การอนุญาต

ข้อ ๑๓ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปะโดจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่น

ที่เกี่ยวข้อง

(๔) เอกสารหรือหลักฐานแสดงสถานที่รับกำจัดมูลฝอยทั่วไปที่ได้รับใบอนุญาตและมีการดำเนินการที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลโดยมีหลักฐานสัญญาว่าจ้างระหว่างผู้ขนกับผู้กำจัดมูลฝอย

(๕) เสนอแผนการดำเนินงานในการเก็บขนมูลฝอยที่แสดงรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงาน ความพร้อมด้านกำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการบริหารจัดการ

(๖) เอกสารและหลักฐานอื่นๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลปะโดประกาศกำหนด

ข้อ ๑๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตตาม ข้อ ๑๓ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูล

(๑.๑) ต้องมีพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถดูดส้วม) ซึ่งมีคุณลักษณะ ดังนี้

(๑.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

(๑.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปกปิดมิดชิดสามารถป้องกัน กลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรคได้ มีฝาปิด - เปิดอยู่ด้านบน

(๑.๑.๓) มีปั๊มดูดสิ่งปฏิกูลและติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่งปฏิกูลด้วย

(๑.๑.๔) ท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่รั่วซึม

(๑.๑.๕) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาดน้ำยาฆ่า

เชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%)

(๑.๑.๖) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลให้รู้ว่าเป็นพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล เช่น “รถดูดสิ่งปฏิกูล” เป็นต้น และต้องแสดงเลข ทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการ ชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการด้วยตัวอักษรไทยซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจนตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลประกาศกำหนด

(๑.๒) ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหุ้มยางหุ้มสูงถึงแข้ง สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๑.๓) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเอง ต้องแสดงหลักฐานว่าจะนำสิ่งปฏิกูลไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขลักษณะแห่งใด

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) มีเอกสารสิทธิในที่ดินที่ใช้กำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๒) มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามหลักสุขาภิบาล

(๒.๒.๑) ที่ไม่ก่อให้เกิดปนเปื้อนหรือการแพร่กระจายเชื้อโรคไปยังพื้นดิน แหล่งน้ำ น้ำใต้ดิน พืชผลทางการเกษตร

(๒.๒.๒) ไม่เป็นแหล่งอาหารและแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์พาหะนำโรค

(๒.๒.๓) ไม่เป็นที่น่ารังเกียจ ไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น สกปรกหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญ

(๓) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๓.๑) หลักเกณฑ์ด้านยานพาหนะขนมูลฝอย ต้องมีลักษณะ ดังนี้

(๓.๑.๑) ตัวถังบรรจุมูลฝอยมีความแข็งแรงทนทาน ไม่รั่วซึม มีลักษณะปกปิด เป็นแบบที่ง่ายต่อการบรรจุ ขนถ่าย และทำความสะอาดง่าย

(๓.๑.๒) มีการป้องกันหรือมีการติดตั้งภาชนะรองรับน้ำจากมูลฝอยเพื่อมิให้รั่วไหลตลอดการปฏิบัติงาน และนำน้ำเสียจากมูลฝอยไปบำบัดในระบบบำบัดน้ำเสีย

(๓.๑.๓) มีสัญลักษณ์หรือสัญญาณไฟวับวาบติดไว้ประจํายานพาหนะชนิด
ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญและสามารถมองเห็นได้ในระยะไกล เปิดให้สัญญาณขณะปฏิบัติงานเพื่อป้องกัน
อุบัติเหตุ

(๓.๑.๔) ยานพาหนะขนมูลฝอยต้องมีความปลอดภัยสำหรับการปฏิบัติงาน
ระดับที่ขนถ่ายมูลฝอยใส่ในตัวถังยานพาหนะต้องไม่สูงเกินไป หรืออยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อสุขภาพของ
ผู้ปฏิบัติงานในขณะปฏิบัติงาน

(๓.๒) หลักเกณฑ์ด้านผู้ขับขี่และผู้ปฏิบัติงานประจํายานพาหนะ

(๓.๒.๑) ได้รับการตรวจสุขภาพประจําปี

(๓.๒.๒) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับ
ผู้ปฏิบัติงาน ในขณะทำหน้าที่เกี่ยวกับเก็บ ขนมูลฝอย

(๔) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๔.๑) มีเอกสารสิทธิในที่ดินที่ใช้กำจัดมูลฝอย

(๔.๒) หลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะการกำจัดมูลฝอย ต้องกำจัดมูลฝอยโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง
หรือหลายวิธีดังต่อไปนี้ แต่วิธีการนี้ไม่นําไปใช้กับมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนและ
ของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

(๔.๒.๑) การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

(๔.๒.๒) การเผาในเตาเผา

(๔.๒.๓) การหมักทำปุ๋ยและการหมักทำก๊าซชีวภาพ

(๔.๒.๔) การจัดการแบบผสมผสาน

(๔.๒.๕) วิธีอื่นตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นุเบกษา

(๔.๓) ต้องทำการศึกษาความเหมาะสมและออกแบบเบื้องต้นก่อนทำการก่อสร้าง
ระบบกำจัดมูลฝอย และมีมาตรการควบคุมกํากับการดำเนินงานกำจัดมูลฝอยในแต่ละวิธีให้เป็นไปตาม
สุขลักษณะการจัดการมูลฝอยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

(๔.๔) การกำจัดมูลฝอยต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมี
วิธีดำเนินการ ดังนี้

(๔.๔.๑) การกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาลต้อง
ดำเนินการให้ถูกสุขลักษณะและมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) สถานที่ตั้งเหมาะสม ไม่ตั้งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ และชั้นที่ ๒ ห่าง
จากสนามบิน บ่อน้ำดื่ม โรงงานผลิตน้ำประปา สถานศึกษา ศาสนสถาน โบราณสถาน หรือแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ
ในกรณีเป็นพื้นที่ลุ่มที่มีโอกาสเกิดน้ำท่วมฉับพลัน หรือน้ำป่าไหลหลากต้องมีมาตรการป้องกันและแก้ไขเพื่อ
ไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

(๒) มีพื้นที่ฉนวนโดยรอบภายในอาณาเขตของสถานที่ฝังกลบ จัดเป็นพื้นที่
สำหรับปลูกต้นไม้ ถนน รางระบายน้ำผิวดิน เพื่อลดปัญหาด้านทัศนียภาพจากการฝังกลบและปัญหากลิ่น
รบกวน

(๓) มีระบบป้องกันการปนเปื้อนของน้ำใต้ดินจากน้ำชะมูลฝอย โดยมีการ
บดอัดกันบ่อด้านล่างและด้านข้างให้แน่นและปูด้วยแผ่นวัสดุกันซึม

(๔) มีระบบรวบรวมน้ำชะมูลฝอยจากกันบ่อเพื่อส่งไปยังระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถป้องกันการปนเปื้อนน้ำใต้ดิน และมีกระบวนการบำบัดน้ำชะมูลฝอย ให้ได้มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) มีการกลบทับหน้ามูลฝอยรายวันด้วยดินหรือวัสดุกลบทับอื่น และปิดการฝังกลบเมื่อบ่อฝังกลบเต็ม โดยปิดทับหน้าบ่อฝังกลบด้วยดินหน้าอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร หรือวัสดุอื่นที่เหมาะสม เพื่อป้องกันกลิ่น การปลิวของมูลฝอย ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนาโรค รวมทั้งไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) มีการป้องกันกลิ่น การปลิวของมูลฝอย ผ่านละอองจากการดำเนินงาน ความสั่นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุรำคาญและผลกระทบอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชนตลอดจนไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนาโรค

(๗) ต้องมีระบบรวบรวมและระบายก๊าซออกจากหลุมฝังกลบและมีระบบเผาทำลายก๊าซ หรือมีระบบการนำก๊าซไปใช้ประโยชน์เป็นเชื้อเพลิงหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น

(๘) มีบ่อสำหรับตรวจสอบการปนเปื้อนของน้ำใต้ดิน และในระหว่างการดำเนินการฝังกลบให้รายงานผลการตรวจสอบคุณภาพน้ำทุก ๖ เดือน กรณีที่มีการปิดบ่อฝังกลบแล้วให้มีการตรวจสอบ ปีละ ๑ ครั้ง ติดต่อกันเป็นระยะเวลา ๕ ปี

(๔.๔.๒) การกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการเผาในเตาเผา ต้องดำเนินการให้ถูกสุขลักษณะและมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) สถานที่ตั้งเหมาะสม ให้เป็นไปตามผลการศึกษาในข้อ (๔.๓) มีขนาดพื้นที่เหมาะสมกับกระบวนการเผามูลฝอย มีการระบายอากาศและแสงสว่างที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๒) มีที่พักรวมมูลฝอย ที่ต้องด้วยสุขลักษณะ ดังนี้

(ก) เป็นอาคารหรือเป็นห้องแยกเป็นสัดส่วนเฉพาะ สามารถบรรจุมูลฝอยได้ ไม่น้อยกว่า ๒ วัน มีการแยกเก็บมูลฝอยเป็นสัดส่วน ตั้งอยู่ในสถานที่สะดวกต่อการเก็บรวบรวม ขนถ่าย อยู่ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและสถานที่ประกอบอาหาร

(ข) พื้น ผนังเรียบทำด้วยวัสดุที่ทนทาน ทำความสะอาดง่าย มีลักษณะปิดมิดชิด สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนาโรค การระบายอากาศดี

(ค) มีรางหรือท่อระบายน้ำทิ้ง เชื่อมต่อกับระบบบำบัดน้ำเสีย เว้นแต่อาคารไม่ถูกบังคับให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย

(ง) ประตูกว้างเพียงพอให้สามารถเคลื่อนย้ายมูลฝอยได้โดยสะดวก

(จ) มีการกำหนดขอบเขตบริเวณที่ตั้งสถานที่พักรวมมูลฝอยมีข้อความที่มีขนาดเห็นได้ชัดเจนว่า “ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป” และมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง

(๓) มีพื้นที่ถนนโดยรอบภายในอาณาเขตของสถานที่เผามูลฝอยจัดเป็นพื้นที่สำหรับปลูกต้นไม้ ถนน รางระบายน้ำผิวดิน เพื่อลดปัญหาด้านทัศนียภาพจากการเผาและปัญหากลิ่นรบกวน

(๔) ต้องเผามูลฝอยที่อุณหภูมิไม่ต่ำกว่า ๘๕๐ องศาเซลเซียส และมีระบบควบคุมคุณภาพอากาศที่ปล่อยออกจากปล่องเตาเผามูลฝอยให้ได้มาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากเตาเผามูลฝอยตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) มีการป้องกันกลิ่น การปลิวของมูลฝอย ฝุ่นละอองจากการดำเนินงาน ความสั่นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุรำคาญและผลกระทบอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชน ตลอดจนไม่เป็น แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๖) มีการบำบัดน้ำเสียจากระบบกำจัด และน้ำเสียใดๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้น ภายในสถานที่กำจัดให้ได้มาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) มีการกำจัดเล้าหนัก โดยใช้วิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาลที่มีการป้องกันน้ำชะซึมเข้าปนเปื้อนแหล่งน้ำผิวดินและใต้ดิน และต้องมีพื้นที่สำหรับเก็บขี้เล้าหนักที่มีการป้องกัน ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและมีมาตรการในการนำขี้เล้าหนักออกไปกำจัดเป็นประจำ

(๘) มีการกำจัดขี้เล้าเบาโดยใช้วิธีการฝังกลบอย่างปลอดภัยตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และต้องมีพื้นที่สำหรับเก็บขี้เล้าเบาที่มีการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการในการ นำขี้เล้าเบาออกไปกำจัดเป็นประจำ

(๔.๔.๓) การกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการหมักทำปุ๋ยและการหมักทำก๊าซชีวภาพ จะต้องดำเนินการให้ด้วยสุขลักษณะและหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) สถานที่ตั้งเหมาะสม ให้เป็นไปตามผลการศึกษาในข้อ (๔.๓)

(๒) อาคารคัดแยกมูลฝอย มีขนาดพื้นที่เหมาะสมกับปริมาณมูลฝอยที่นำมา หมักทำปุ๋ยหรือทำก๊าซชีวภาพ มีการระบายอากาศและแสงสว่างในอาคารคัดแยกมูลฝอยที่เพียงพอต่อการ ปฏิบัติงาน

(๓) มีระบบบำบัดกลิ่นจากมูลฝอยในอาคารคัดแยกมูลฝอย และอาคาร ระบบหมักทำปุ๋ย

(๔) มีระบบป้องกันการปลิวของมูลฝอย ฝุ่นละอองจากการดำเนินงาน ความสั่นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุรำคาญและผลกระทบอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชน ตลอดจนไม่เป็น แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๕) มูลฝอยจากการคัดแยกส่วนที่หมักทำปุ๋ยหรือหมักทำก๊าซชีวภาพไม่ได้ ต้องมีระบบกำจัดหรือส่งไปกำจัดโดยวิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล หรือการเผาในเตาเผา หรืออาจมี การนำมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ได้ไปใช้ประโยชน์

(๖) ต้องบำบัดน้ำชะมูลฝอย น้ำเสียจากสถานที่คัดแยกและสถานที่หมักทำ ปุ๋ยหรือทำก๊าซชีวภาพให้ได้คุณภาพมาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) กรณีหมักทำก๊าซชีวภาพ บ่อหมักต้องเป็นระบบปิด มีการนำก๊าซชีวภาพ ไปใช้ประโยชน์ และมีระบบเผาก๊าซทิ้งกรณีระบบการใช้ประโยชน์จากก๊าซชีวภาพหยุดการทำงาน

(๔.๔.๔) การกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการแบบผสมผสาน ซึ่งระบบกำจัดใช้ วิธีการกำจัดมากกว่า ๑ วิธีตามข้อ (๔.๑) ต้องดำเนินการให้ถูกสุขลักษณะและมีหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) สถานที่ตั้งเหมาะสม มีขนาดเหมาะสมกับปริมาณมูลฝอยที่กำจัด

(๒) ในกรณีที่มีอาคารคัดแยกมูลฝอย และอาคารอื่นๆ ของระบบกำจัดมูล ฝอยต้องมีการระบายอากาศและแสงสว่างในอาคาร ที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๓) ต้องมีระบบบำบัดกลิ่นจากมูลฝอยในอาคารคัดแยกมูลฝอยและอาคาร อื่นๆ

(๔) มีระบบป้องกันการปลิวของมูลฝอย ฝุ่นละอองจากการดำเนินงาน ความสั่นสะเทือน เสียงดังรบกวน เหตุรำคาญและผลกระทบอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อชุมชน ตลอดจนไม่เป็น แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๕) ในกรณีที่มีหรือใช้ระบบกำจัดโดยการเผาในเตาเผาดำเนินการเผาให้
ด้วยด้วยสุขลักษณะและหลักเกณฑ์ ตามข้อ (๔.๔.๒)

(๖) ในกรณีที่มีหรือใช้ระบบกำจัดโดยการหมักทำปุ๋ยหรือทำก๊าซชีวภาพ
จะต้องดำเนินการให้ด้วยด้วยสุขลักษณะและหลักเกณฑ์ ตามข้อ (๔.๔.๓)

(๔.๕) หลักเกณฑ์ด้านคุณสมบัติผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

(๔.๕.๑) ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ควบคุม กำกับในการจัดการมูลฝอย
อย่างน้อย ๒ คน โดยคนหนึ่งต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์ในด้านสาธารณสุข ด้านสุขาภิบาล หรือด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมด้านใดด้านหนึ่ง ส่วนอีกคนหนึ่ง
ต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ในด้าน
สุขาภิบาล วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม หรือวิศวกรรมเครื่องกลด้านใดด้านหนึ่ง เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็น
อย่างอื่น

(๔.๕.๒) ผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่กำจัดมูลฝอย ต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพ
ประจำปีและผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยจากการทำงาน

(๔.๕.๓) ต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับ
ผู้ปฏิบัติงานกำจัดมูลฝอย รวมทั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน มี
อุปกรณ์และเครื่องมือป้องกันอัคคีภัย ตลอดจนเครื่องมือปฐมพยาบาลติดตั้งไว้ ในบริเวณสถานที่กำจัดมูลฝอย
ด้วย

ข้อ ๑๕ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความ
ถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และ
แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขอ
อนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายใน ๑๕ วันนับแต่วันได้
รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้
ผู้ขออนุญาตทราบภายใน ๓๐ วันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดใน
ข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้
ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกิน ๒ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน แต่ต้องมี
หนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือ
ตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง
การอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่า
สละสิทธิ์

ข้อ ๑๗ ในการดำเนินกิจการผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูล

(๑.๑) ขณะทำการดูดสิ่งปฏิกูลต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง
และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหลังจากเสร็จสิ้น
การปฏิบัติงานประจำวัน

(๑.๒) ทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ ดูดสิ่งปฏิกูล โดยหลังจากดูดสิ่งปฏิกูล เสร็จแล้วให้ทำการดูดน้ำสะอาดจากถังเพื่อล้างภายในท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลและทำความสะอาดท่อ หรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%)

(๑.๓) ทำความสะอาดยานพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากให้ออกปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลแล้วสำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้ รับการบำบัด หรือกำจัดด้วยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะก่อนปล่อยทิ้งสู่สาธารณะ

(๑.๔) กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหกเรี่ยราด ให้ทำการฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%) แล้วทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(๑.๕) มีการตรวจสอบสภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) ดำเนินงานระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามหลักสุขาภิบาลตามประเภทของระบบกำจัด

(๒.๒) ขณะปฏิบัติงานต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหุ้มสูงหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๒.๓) มีการตรวจสอบสภาพแก่ ผู้ปฏิบัติงานกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๓.๑) ขณะทำการเก็บ ขนมูลฝอยต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหุ้มสูงหลังจากเสร็จสิ้น การปฏิบัติงานประจำวัน

(๓.๒) ทำความสะอาดพาหนะเก็บ ขนมูลฝอย อย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากให้ออกปฏิบัติงานเก็บ ขนมูลฝอยแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดด้วยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะก่อนปล่อยทิ้งสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

(๓.๓) กรณีที่มีมูลฝอยตกหล่นบนทางสาธารณะให้จัดการเก็บให้เรียบร้อย

(๓.๔) มีการตรวจสอบสภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานเก็บ ขนมูลฝอย อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๔) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๔.๑) ดำเนินงานระบบกำจัดมูลฝอยตามหลักสุขาภิบาลตามประเภทของระบบกำจัด

(๔.๒) ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหุ้มสูงหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๔.๓) มีการตรวจสอบสภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานกำจัดมูลฝอยอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๑๘ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลปะโด เท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้นำความในข้อ ๑๔ ๑๕ ๑๖ และข้อ ๑๗ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

หมวด ๕

อัตราค่าธรรมเนียม และค่าปรับ

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๐ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลปะโด

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามข้อบัญญัตินี้ จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัติต้องการบริหารส่วนตำบลนี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัติต้องการบริหารส่วนตำบลนี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัติต้องการบริหารส่วนตำบลนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.

๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตาม

ข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๖ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๗ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน มูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลปะโด หรือเขตพื้นที่การให้บริการของผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอยหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการต้องดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ตามวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๒๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลปะโด ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

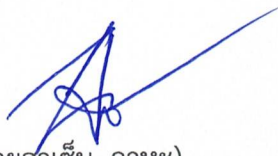
หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๑ ผู้ใดที่รับอนุญาตเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยก่อนวันที่ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปะโดนี้มีผลใช้บังคับให้ดำเนินการไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ เมื่อต่ออายุใบอนุญาต ให้ปฏิบัติให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายฮาเซ็น วาหะ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปะโด

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายรอยาลี ยะตะหะ)

นายอำเภอมาบ

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปะโด
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
๑	อัตราค่าเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ ๑.๑ เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรก และลูกบาศก์เมตร ต่อๆ ไป ลูกบาศก์เมตรละ ๑.๒ เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตรต่อไป ลูกบาศก์เมตรละ (เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร)	๒๐๐ ๑๐๐
๒	อัตราค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ๒.๑ มูลฝอยทั่วไป ๑. อัตราค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวัน หนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร - วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ลิตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๔๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร เดือนละ ๒. อัตราค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอย วัน หนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตรขึ้นไป - วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์หรือ เศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ ๓. อัตราค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราว - ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	๒๐ ๔๐ ๖๐ ๘๐ ๑๐๐ ๑๕๐ ๒๐๐ ๒๕๐ ๓๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๑๐๐
	๒.๒ มูลฝอยติดเชื้อ ๑. อัตราค่าเก็บและขนมูลฝอยติดเชื้อประจำเดือน - กรณีที่มีน้ำหนักรวันหนึ่งไม่เกิน ๒ กิโลกรัม หรือมีปริมาณไม่เกิน ๑๓ ลิตร เดือนละ - กรณีที่มีน้ำหนักรวันหนึ่งเกิน ๒ กิโลกรัม หรือมีปริมาณเกิน ๑๓ ลิตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ๒ กิโลกรัม หรือทุกๆ ๑๓ ลิตร หรือเศษของ แต่ละ ๒ กิโลกรัม หรือแต่ละ ๑๓ ลิตร เดือนละ	๑๐๐ ๓๐๐

**บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปะโต
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓ (ต่อ)**

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
	๒.๓ อัตราค่าเก็บและขนมูลฝอยติดเชื้อเป็นครั้งคราว - ค่าเก็บและขนแต่ละครั้ง คิดอัตราครั้งละ กรณีระยะทางเกิน ๑๐ กิโลเมตร ให้คิดอัตราเพิ่มขึ้นอีกกิโลเมตรละ ๒๐ บาท ทั้งนี้ เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท - กรณีที่มีน้ำหนักไม่เกิน ๗๕ กิโลกรัม หรือมีปริมาณไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร ให้คิดอัตราเพิ่มขึ้นอีก ครั้งละ - กรณีที่มีน้ำหนักเกิน ๗๕ กิโลกรัม หรือมีปริมาณเกิน ๕๐๐ ลิตร หรือทุกๆ ๕๐๐ ลิตร หรือเศษของ ๗๕ กิโลกรัม หรือ ๕๐๐ ลิตร ครั้งละ	๑,๐๐๐ ๒๐๐ ๔๐๐
๓	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต ๓.๑ ใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ - รับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไป ฉบับละ - รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ฉบับละ - รับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยติดเชื้อ ฉบับละ - รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยติดเชื้อ ฉบับละ	๒,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๕,๐๐๐ ๕,๐๐๐
๔	อัตราค่าออกใบแทน (กรณีต้นฉบับสูญหายหรือถูกทำลาย) ฉบับละ	๑,๐๐๐